

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/21/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6923010385
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6923010385.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a sudcov JUDr. Michaela Bucekovú, PhD. a JUDr. Petra Hunáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. apríla 2024, konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 19T/12/2023 zo dňa 27. 11. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 19T/12/2023 zo dňa 27. 11. 2023 bol obž. A. B. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

v období od 14.00 hod. dňa 30.01.2023 nenastúpil bez vážneho dôvodu výkon trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica, ktorého výkon trestu mu vyplýval z trestného rozkazu Okresného súdu Revúca, sp. zn. 0T/49/2022 zo dňa 31.12.2022, právoplatného dňa 31.12.2022, hoci dňa 16.01.2023 do vlastných rúk prevzal písomnú výzvu Okresného súdu Revúca na nástup do výkonu trestu, na písomnú výzvu okresného súdu reagoval a požiadal o odklad výkonu trestu odňatia slobody, avšak o jeho žiadosti súd rozhodol dňa 17.01.2023 tak, že jej nevyhovel a toto rozhodnutie mu bolo doručené do vlastných rúk dňa 20.01.2023, dňa 26.01.2023 si opätovne podal žiadosť o odklad výkonu trestu odňatia slobody, pričom uviedol rovnaké dôvody, ako v prvej žiadosti, preto o nej súd už nerozhodoval.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., pri zistení dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, n/ Tr. zák. a pri zistení jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zároveň bol podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Revúca zo dňa 29.06.2023, vedenej pod zn. 2Pv/232/22/6608-14 zo skutku právne kvalifikovaného ako prečin násilia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 28.08.2022 v čase asi o 00.10 hod. na miestnej komunikácii v rómskej osade v obci Hucín, pred rodinným domom č. 166 sa pod vplyvom alkoholu a po predchádzajúcej fyzickej a slovnej roztržke vyhrážal tam prítomným C. C., nar. XX.XX.XXXX, D. E., nar. XX.XX.XXXX, mal. D. E., nar. XX.XX.XXXX, mal. F. G., nar. XX.XX.XXXX, mal. G., nar. XX.XX.XXXX, mal. H., nar. XX.XX.XXXX, H. C., nar.

XX.XX.XXXX, mal. I., nar. XX.XX.XXXX, mal. J., nar. XX.XX.XXXX, A. C., nar. XX.XX.XXXX tak, že obvinený ml. H. B. zobral z rodinného domu 166 benzínovú motorovú pílu sivej farby, presne nezisteného výrobného čísla a nezisteného typu a s naštartovanou motorovou pílou sa oháňal na miestnej komunikácii pred poškodenými osobami, čím ich priamo ohrozoval, a pri tom hovoril, že ich rozpíli, vyzabíja a podpáli domy, kde následne obvinený A. B. mu motorovú pílu vzal a odniesol do rodinného domu č. XXX, avšak následne obvinený A. B. vyšiel z rodinného domu č. XXX s naštartovanou motorovou pílou a s pridávaním plynu prichádzal k poškodeným osobám na miestnej komunikácii pred rodinným domom č. 166 so slovami, že ich pozabíja, pričom týmto konaním vzbudil u poškodených dôvodnú obavu o ich životy a zdravie,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal na obvinených A. B. a ml. H. B. obžalobu pre dva skutky, pričom prvým skutkom mali obidvaja obžalovaní naplniť pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu násilia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 ods. 1 písm. a) Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a druhým skutkom mal obž. A. B. ako jediný páchatel naplniť pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku č. 2 uvedeného v obžalobe, pričom súd predmetné vyhlásenie v tejto časti prijal. Zároveň vyhlásil, že nevykoná dokazovanie súvisiace s priznaným skutkom a vykonal dokazovanie iba v súvislosti s výrokom o treste.

U obžalovaného A. B. súd zistil dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, že sa k spáchaniu skutku č. 2 naplňajúceho znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval, a podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, plne si uvedomujúc nemožnosť duplicitného zohľadňovania rovnakej okolnosti (z ustanovenia § 38 ods. 1 Trestného zákona). V súvislosti s priznanými poľahčujúci okolnosťami je potrebné uviesť, že obžalovaný spáchanie predmetného trestného činu v zmysle podanej obžaloby od začiatku nepopieral, len zdôrazňoval, že nekonal úmyselne a svoje konanie ľutoval. V priebehu hlavného pojednávania v súvislosti so skutkom č. 2 učinil aj vyhlásenie o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, ktoré vyhlásenie bolo po kladnom vyjadrení prokurátora súdom prijaté, čím sa obžalovaný nielen vzdal vykonávania dokazovania na hlavnom pojednávaní, ale jeho prijatím súčasne nastali účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, a to bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o druhu a výmere trestu. Pokiaľ ide o zistenie príťažujúcich okolností, bola zároveň zistená jedna príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, a to že už bol za trestný čin odsúdený, a to opakovane. Pri prevahe poľahčujúcich okolností súd v zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona pristúpil k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (0 až 2 roky) na 0 až 16 mesiacov. Postupujúc ďalej podľa základných zásad ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona, zohľadňujúc pritom funkciu generálnej a individuálnej prevencie trestu, ktorá má predovšetkým zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestného činu tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a vyjadri aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, s prihliadnutím na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života a bohatú kriminálnu minulosť, ako aj skutočnosť, že skutku sa dopustil v priebehu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, uloženie iného, ako nepodmienečného trestu odňatia slobody podľa názoru súdu neprichádzalo do úvahy.

Vzhľadom na povahu prejednávaneho trestného činu, ako aj význam dotknutého záujmu chráneného Trestným zákonom s prihliadnutím na skutočnosť, že v inej trestnej veci tunajšieho súdu (sp. zn. RA-1T/49/2021) obžalovaný aktuálne vykonával trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, výkon mu bol nariadený dňa 17.03.2023 z dôvodu, že sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a predtým vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace (uložený mu vo veci okresného súdu pod sp. zn. RA-0T/49/2022), súd dospel k záveru, že práve trest odňatia slobody vymieraný bližšie k dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby dostatočne naplní účel trestu z pohľadu tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Nemohol totiž prehliadnúť menšiu závažnosť prejednávanej trestnej činnosti, v porovnaní s násilnou trestnou činnosťou, za ktorú bol obžalovanému

uložený trest odňatia slobody bližšie k dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 4 mesiace (hoci bol za tento druh trestnej činnosti predtým súdom trikrát odsúdený), ktorého výkon obžalovaný maril tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil jeho výkon v lehote stanovenej súdom (v poradí 10. záznam v registri trestov). Zohľadňujúc význam záujmov chránených zákonom, ktorému významu by v zásade mala zodpovedať aj súdom stanovená výmera trestu odňatia slobody rešpektujúca zásadu proporcionality trestu za marenie výkonu úradného rozhodnutia k trestu, ktorý obžalovaný nenastúpil, tiež skutočnosť, že trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, za situácie, keď družka obžalovaného a matka ich 4 maloletých detí má sama zdravotné problémy a výchovu maloletých detí nezvláda, súd dospel k záveru, že by bolo neprimerane prísne postihovať obžalovaného trestnom odňatia slobody dlhšieho trvania, v pomere k trestu, ktorý obžalovaný nenastúpil.

Vymeraný trest odňatia slobody uložený bližšie k dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 3 mesiacov, podľa názoru súdu s prihliadnutím na zvyšok dosiaľ nevykonaného trestu odňatia slobody v inej trestnej veci dostatočne naplnil funkciu individuálnej prevencie trestu a postihuje páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby a súčasne snád' bude viesť k tomu, aby obžalovaný v budúcnosti viedol riadny život a nedopúšťal sa ďalšieho protiprávneho konania.

Obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd ho preto zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Proti predmetnému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne odvolanie týkajúce sa výroku o treste. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že predmetný skutok č. 2 považoval za neprimerane potrestaný a trest za neprimerane prísny. Poukázal na to, že okresný súd mu priznal dve poľahčujúce okolnosti a to v zmysle § 36 písm. n/ a l/ Tr. zák. a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák. Zároveň poukázal na to, že sa k tomuto skutku dobrovoľne priznal a urobil vyhlásenie. Ako dôvod svojho nenastúpenia do výkonu trestu uviedol, že to bolo z nedbanlivosti, keďže si myslel, že pokiaľ druhýkrát po jeho žiadosti o odklad výkonu trestu odňatia slobody súd nerozhodne, tak dovedty nemusí nastúpiť do výkonu trestu.

Z tohto dôvodu žiadal, aby krajský súd zrušil rozhodnutie v tejto časti.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu prechádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. Po postupe citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Citovanými ustanoveniami sa prvostupňový súd dôsledne riadil a v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne zdôvodnil svoje dôvody týkajúce sa jednak právnej kvalifikácie predmetného skutku, ako aj dôvody týkajúce sa uloženia trestu.

Je zrejmé, že obžalovaný si bol vedomý páchania svojej trestnej činnosti a zároveň aj vzhľadom k tomu, že sa jedná o 10. záznam v registri trestov aj skutočnosti, že tento trest musí nastúpiť.

Krajský súd preto konštatuje, že je zrejmé, že trest, ktorý bol uložený okresným súdom, je primeraný a správny a bude viesť k tomu, aby si obž. A. B. z hľadiska

preventívnej funkcie trestu uvedomil, že v prípade, kedy mu je uložený trest, tento musí bezodkladne nastúpiť.

S poukazom na hore uvedené dôvody, vzhľadom na skutočnosti, že uložený trest prvostupňovým súdom i krajský súd považoval za dôvodný a primeraný, považoval odvolanie obžalovaného za nedôvodné a toto v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.